

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010331
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010331.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Štefana Nováka, LI.M., na verejnom zasadnutí dňa 20. júla 2022, v trestnej veci obžalovaného A. N., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 3 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/65/2021 zo dňa 11.05.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/65/2021 zo dňa 11.05.2022.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám,

obžalovaného A. N., nar. XX.XX.XXXX v T. nad D.,
trvale bytom T. nad D.,
t.č. v W. na výkon väzby a v W. na výkon trestu odňatia slobody C. C.,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.
o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom sp. zn. 2Pv 57/21/6613-50 zo dňa 21. 07. 2021, ktorá mu kládla za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na 138 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že
od presne nezisteného času roku 2015 s výnimkou dňa 9.11.2017 až do 5.3.2021, kedy bol zadržaný, v byte na ul. A. D. XXX/XX v E. svojej matke G. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. D. XXX/XX a otcovi C. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. D. XXX/XX bez ich vedomia bral bankomatovú kartu, z ktorej používal ich finančné prostriedky na kúpu cigariet a alkoholu, pričom im potom neostávali finančné prostriedky na kúpu stravy a iných potrieb, kričal po nich a žiadal od nich, aby mu dali peniaze, kde keď mu nevyhoveli, tak zúrnil, kričal a hádzal doma vecami, strkal do nich, trieskal dverami, vulgárne nadával, a to aj pod vplyvom alkoholu, ponúkal C. N. alkoholom, hoci vedel, že C. N. užíval tabletky, ktoré sa nemôžu kombinovať s alkoholom a potom ho provokoval, následne ho počas hádok zatváral na balkón a nechcel ho pustiť do bytu, zanedbával hygienu G. N. a C. N., do ich bytu si vodil rôznych kamarátov, najmä jednu kamarátku rómskeho pôvodu, s ktorými popíjal alkohol a fajčil cigarety v obývačke, kde sa potom opití váľali a robili krik a bordel, pričom počas týchto návštev sa G. N. a C. N. z dôvodu ich strachu z obvineného a jeho kamarátov zdržovali iba v kuchyni alebo v spálni, čím svojim konaním u C. N. a G. N. znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu a neistotu, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/65/2021 zo dňa 11.05.2022 bol obžalovaný A. N. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času roku 2015 s výnimkou dňa 9.11.2017 až do 5.3.2021, kedy bol zadržaný, v byte na ul. A. D. XXX/XX v E. svojej matke G. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. D. XXX/XX a otcovi C. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom E., A. D. XXX/XX bez ich vedomia bral bankomatovú kartu, z ktorej používal ich finančné prostriedky na kúpu cigariet a alkoholu, pričom im potom neostávali finančné prostriedky na kúpu stravy a iných potrieb, kričal po nich a žiadal od nich, aby mu dali peniaze, kde keď mu nevyhoveli, tak zúril, kričal a hádzal doma vecami, strkal do nich, trieskal dverami, vulgárne nadával, a to aj pod vplyvom alkoholu, ponúkal C. N. alkoholom, hoci vedel, že C. N. užíval tabletky, ktoré sa nemôžu kombinovať s alkoholom a potom ho provokoval, následne ho počas hádok zatváral na balkón a nechcel ho pustiť do bytu, zanedbával hygienu G. N. a C. N., do ich bytu si vodil rôznych kamarátov, najmä jednu kamarátku rómskeho pôvodu, s ktorými popíjal alkohol a fajčil cigarety v obývačke, kde sa potom opití váľali a robili krik a bordel, pričom počas týchto návštev sa G. N. a C. N. z dôvodu ich strachu z obvineného a jeho kamarátov zdržovali iba v kuchyni alebo v spálni, čím svojim konaním u C. N. a G. N. znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu a neistotu.

Za to okresný súd obžalovanému A. N. podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojitosti s § 74 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku okresného súdu podal ihneď po jeho vyhlásení ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, a to čo do viny aj trestu. Obhajca obžalovaného následne písomne doplnil dôvody odvolania, a to podaním zo dňa 03.06.2022. Obžalovaný je toho názoru, že ak by sa aj skutok stal tak, ako je uvedené v rozsudku, tak nie sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby vyžaduje to, aby u poškodenej osoby došlo k spôsobeniu fyzického alebo psychického utrpenia. V prejednávanej veci však nebol vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by jednoznačne a bez rozumných pochybností vyplynulo, že poškodení trpeli po fyzickej či psychickej stránke. Pokiaľ chýba zákonom predpokladaný následok konania obžalovaného, nemožno hovoriť o spáchaní trestného činu. Už z judikátu R 20/1984 vyplýva, že u týranej osoby sa síce nevyžaduje následok na zdraví, no bezpodmienečne musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný ani jeden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že poškodení konanie či správanie sa obžalovaného pociťujú ako ťažké príkorie. Aj napriek tomu, že znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že vieryhodnosť výpovedí poškodenej (svedok C. N. nevypovedal) je nízka, z uvedeného nemožno vyvodit', že výpoveď G. N. je automaticky nepravdivá alebo, že by mala znamenať, že obvinený jej spôsobil ťažké príkorie. Obžalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa o tom, že v dôsledku zdravotného stavu poškodenej G. N. nie je možné prihliadať na jej výpoveď. V podstate to isté vyplýva aj z ostatných vykonaných dôkazov, keď žiaden svedok explicitne nevypovedal, že by obžalovaný pravidelne a dlhodobo spôsobil poškodením ťažké príkorie. Práve naopak, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že najviac problémovou osobou v spoločnej domácnosti bol práve poškodený C. N.. Súd prvého stupňa prihliadol na tie dôkazy, ktoré majú preukazovať vinu obžalovaného, pričom úplne opomenul zohľadniť dôkazy, ktoré vinu obžalovaného vyvracajú. Obžalovaný bol odsúdený zo spáchania skutku, ktorý je možné rozčleniť do štyroch čiastkových útokov, a to, že a) bez vedomia poškodenej bral bankomatovú kartu, z ktorej používal ich finančné prostriedky a poškodenej tak neostávali finančné prostriedky na kúpu stravy a iných potrieb, b) kričal po poškodenej a pýtal od nich peniaze a keď mu nevyhoveli, vulgárne sa správal, a to aj pod vplyvom alkoholu, c) ponúkal poškodenej C. N. alkoholom, hoci vedel, že užíva lieky, ktoré sa s alkoholom nekombinujú, d) vodil si do bytu rôznych kamarátov, s ktorými popíjal alkohol a fajčil cigarety, pričom týmto konaním mal obžalovaný poškodenej znižovať ich dôstojnosť, vyvolávať u nich strach, nervozitu a neistotu. Obžalovaný poukázal na to, že skutok je formulovaný veľmi vágne, všeobecne a neurčito, ale najmä nie je podporený vykonaným dokazovaním. To, že poškodení

mali prístup k účtom, na ktorých sa vždy nachádzalo dostatok peňažných prostriedkov, bez ďalšieho vylučuje vinu obžalovaného v bode a), ktorý sa mu kladie za vinu. K bodu b) obžalovaný uviedol, že Q. N. vypovedal len k jednému údajnému incidentu, čo vzhľadom na povahu trestného činu, ktorého spáchanie sa kladie obžalovanému za vinu, nie je možné považovať za dostatočný dôkaz, preukazujúci spáchanie trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Tento nepriamy dôkaz nebol potvrdený iným dôkazom, a preto je podľa názoru obžalovaného potrebné výpoveď svedka Q. N. vyhodnotiť ako menej hodnovernú. Z policajných záznamov vyplýva, že problémovou osobou bol práve poškodený C. N., kvôli ktorému často volala poškodená G. N. policajnú hliadku. Za úplne nepochopiteľný záver súdu prvého stupňa považuje obžalovaný to, že súd síce pripustil, že poškodeného C. N. mohla na balkóne zamknúť aj poškodená G. N., no zároveň dodáva, že obžalovaný mal takýmto situáciám zabrániť a urobiť opatrenia, aby sa to neopakovalo. Toto považuje obžalovaný za vyvodenie zodpovednosti za niečo, čo mal alebo mohol urobiť, pričom ani súd prvého stupňa si nie je istý, ako to v prípade zamknutia na balkóne bolo. Okrem toho nepredchádzanie zamykania poškodeného C. N. nie je obžalovanému kladené za vinu. K bodu c) obžalovaný uviedol, že ponúkanie alkoholom dospelú osobu nemôže byť v žiadnom prípade trestné, pričom obžalovaný v tomto smere poukázal na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu sp.zn. 4To/103/2021 (3To) zo dňa 12.01.2022, v ktorom uviedol, že ponúkanie alkoholom dospelú osobu nemôže byť trestné. V rámci doplneného dokazovania poukázal súd prvého stupňa na doplnenie znaleckého posudku č. 95/2021, z ktorého vyplýva, že poškodený C. N. si nie je schopný uvedomiť, že nemá požívať alkoholické nápoje. K tomu obžalovaný dodal, že táto skutočnosť mu nemôže byť dávaná na ľarchu, pretože by muselo byť preukázané, že o tejto skutočnosti vedel alebo vedieť mal. K bodu d) obžalovaný uviedol, že pokiaľ si aj občas priviedol nejakých známych do bytu, v ktorom býval, nie je to nič nezákonné. Obžalovanému poškodení nikdy nepovedali, že si to neželajú, pričom tak neurobil ani vlastník bytu - svedok Q. N.. V tejto súvislosti poukázal na to, že ani súd prvého stupňa neuvádza, ako malo vedenie si kamarátov do bytu vplývať na poškodených, resp. akým spôsobom malo znižovať ich dôstojnosť, vyvolávať u nich strach, nervozitu a neistotu. Tento záver súdu nevyplýva z vykonaného dokazovania, predstavuje len prevzatý záver z podanej obžaloby. Z uvedených skutočností vyplýva, že súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, keď uzavrel, že došlo k následku, ktorý predpokladá ust. § 208 Tr. zák. Takýto záver však z vykonaného dokazovania nevyplýva, a preto obžalovaný považuje rozsudok súdu prvého stupňa za nesprávny. Obžalovaný poukázal aj na výpovede svedkov, keď uviedol, že svedkyňa M. uviedla, že všetci traja (obžalovaný a poškodení) na tom boli so správaním rovnako, pričom v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný sa o C. N. staral. Taktiež v podstate potvrdila výpoveď obžalovaného ohľadom zamykania poškodeného C. N. na balkóne. Svedok M. uviedol, že problémy s poškodenými boli aj v čase, keď tam ešte obžalovaný nebýval. Svedkyňa M. uviedla, že to bol práve poškodený C. N., kto sa pravidelne vulgárne vyjadroval. Taktiež uviedla, že poškodení mali nižší hygienický štandard aj v dobe, kedy s nimi obžalovaný nebýval. Svedkyňa D. na margo užívania alkoholu poškodeným C. N. uviedla, že C. N. vedel, že nesmie užívať alkoholické nápoje. Svedok Z. vypovedal, že problémoví boli všetci traja, pričom zároveň uznal, že obžalovaný sprevádzal poškodenú G. N. na ceste po obed. Svedok D. v rámci svojej výpovede uviedol, že to bol práve poškodený C. N., ktorý bol vulgárny a vykrikoval z balkóna vulgárnosť. Svedok Z. N. pripustil, že obžalovaný sa o poškodených staral. Svedok Z. uviedol, že obžalovaný pomáhal poškodenej G. N. s nákupmi, čo potvrdila aj svedkyňa O.. Čo sa týka výpovede svedka Q. N., tak tento na hlavnom pojednávaní uznal, že obžalovaný mu požičal peňažné prostriedky, čím potvrdil výpoveď obžalovaného. Rovnako tak na hlavnom pojednávaní bolo v rámci dokazovania vyvrátené tvrdenie svedka Q. N. o tom, že v dňoch 17.04.2020 až 21.04.2020 mal obžalovaný minúť 300,- Eur, nakoľko z výpisu z účtu je zrejmé, že z účtu odišlo len 131,- Eur, čo opäť potvrdzuje výpoveď obžalovaného, ktorý rozprával to, čo uvádzal svedok Q. N.. Vierohodnosť výpovede svedka Q. N. oslabuje aj fakt, že listinným dôkazom (odpoveď K. sporiteľne) bolo vyvrátené jeho tvrdenie o zásahoch na účtoch, ku ktorým mali poškodení prístup. Okrem toho súd prvého stupňa nezohľadnil dôkaz, správu ošetrojúceho lekára zo dňa 15.04.2021, z ktorej vyplýva, že ošetrojúci lekár Z. S. si od 31.01.2007 nevšimol, že by poškodený C. N. mal znaky zlého zaobchádzania a ani sa mu nikdy nesťažoval. Obžalovaný považuje za krajne nepravdepodobné, že by sa poškodený C. N. nikdy nezveril svojmu lekárovi v prípade, ak by bol v skutočnosti týraný tak, ako to uvádza súd prvého stupňa v rozsudku, resp., že by si ošetrojúci lekár za takú dlhú dobu nič nevšimol. Súd prvého stupňa pochybil aj v tom, že si bez ďalšieho osvojil výpovede svedkov Q. N. a Z. N. o tom, že obžalovaný mal poškodenej G. N. zlomiť ruku alebo že obžalovaný mal na poškodených útočiť. Tieto výpovede svedkov sú len ich dohady a domnienky, ktoré neboli potvrdené žiadnym iným vykonaným dôkazom. Z uvedeného vyplývajú minimálne dve skutočnosti, a to, že nemožno a priori považovať výpoveď obžalovaného za nepravdivú a výpoveď svedka Q. N. za pravdivú a z výpovedí svedkov vyplýva, že problémovým elementom bol

práve poškodený C. N., a preto nie je možné to, čo sa obžalovanému kladie za vinu, pričítať jedine obžalovanému. Súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s rozpormi, ktoré z výpovedí svedkov vyplývajú, resp. závery vyplývajúce z výpovedí svedkov vyhodnotil v neprospech obžalovaného.

Záverom obžalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a rozhodujúc sám obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil.

Podané odvolanie písomne doplnil aj samotný obžalovaný, ktorý v doplnených písomných dôvodoch poukázal predovšetkým na to, že celý problém vznikol kvôli tomu, že snahou susedov v bytovom dome bolo poškodeného C. N. dať do ústavu, čomu obžalovaný chcel zabrániť a chcel, aby jeho rodičia boli naďalej spolu, keďže celý život žili spolu. Poukázal na to, že jeho rodičia sa celý život hádali, uviedol, že 10 minút bol krik a potom bol klud. Oni sú už takí. Keď sú jeden bez druhého, tak sa nehádajú. Uviedol tiež, že jeho brat Q. má kamaráta mestského policajta, ktorý mu poradil, aby podal na neho trestné oznámenie. Q. vedel, že pokiaľ bude v byte obžalovaný, tak otca do ústavu nedostane. Q. spravil bordel v chatke a účelovo vyfotil 40 ročnú šopu na náradie a krb, ktorý je starý. Uviedol tiež, že pokiaľ mal zdemolovať nejaké byty, ktoré boli nadobudnuté z peňazí rodičov, nie je to pravda, pretože býval na ubytovni. Býval v jednom byte, ktorý Q. predal a obžalovaného nechal na ulici. K tvrdeniu, že účty boli vyrabované, uviedol, že stalo sa možno dvakrát, že boli prázdne, ale to z dôvodu, že mama a on na to nedali pozor. Peniaze sa vždy vyťahovali o 09.00 hod., keď spolu s mamou chodili pre obedy, 50,- Eur na lístky na obedy a mama chcela ešte nejaké peniaze v hotovosti, aby mala na tržnicu alebo ak sa niečo stane, napr. na sanitku. Obžalovaný priznal, že minul 41,- Eur. Poukázal na to, že od 22.03.2019 tam boli aj predtým peniaze a jeden mesiac bolo na účte vyše 1000,- Eur. Obžalovaný sa tiež vyjadril k svedkom, ktorí podľa neho klamali, že videli tržné rany na otcovi a že sa ho otec bál. Uviedol, že otec sa nikdy nikoho nebál. Je pravdou, že mu občas nalial za pohár piva desať stupňového alebo nealko. Poukázal na to, že mama mala zlomenú ruku, keď bol v E., teda nebýval s nimi a určite by nevravela takú hlúposť, že jej ruku zlomil on pre peniaze. Aj suseda potvrdila, že keď sa mama s otcom hádali, že ich upozornil a išiel preč. Jeho nebolo nikdy počuť nadávať. Vulgárne nadával, ale nie priamo matke, čo potvrdil aj Q. N. na poslednej výpovedi. Obžalovaný tiež uviedol, že keď bol zamestnaný, tak chodil po fuškách. Poukázal na to, že keď išiel s mamou z mesta, tak ju občas postrčil, ale nie sácal, lebo keď už boli pred domom, začala nadávať, čo zas bude doma a tak podobne. Svedkyňa D. vypovedala, že hádky boli medzi poškodenou a poškodeným. Poukázal na to, že nikdy žiadny konflikt so susedmi nemal. Kreditnú kartu zabudol u seba len raz, čo aj priznal. Q. N. sa poradil so svojim kamarátom policajtom, že stačí zo mňa spraviť alkoholika a kriminálnika. Všetko to zosnoval Q. N., aj susedom navravel klamstvá. Susedia sa zbavili otca a Q. zostali dva byty. Mamin zdravotný stav sa zhoršil až po jeho zatknutí. Poukázal na to, že nikdy rodičom neublížoval, ani ich netýral. Mama mu sama kupovala a občas aj otcovi, aby od neho mala pokoj, aby „nehúkal“. On, keď si chcel vypiť, išiel k S. O. (Q.). Susedia tiež potvrdili, že mama sama mu kupovala a on jej nekázal. Vedela, že si rád dá vína, tak mu kupovala. Obžalovaný sa necíti byť vinným a nechápe, akého trestného činu sa mal dopustiť. Záverom požiadal o dôkladné prešetrenie jeho prípadu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím súdom navrhol, aby odvolanie obžalovaného odvolací súd ako nedôvodné zamietol, nakoľko podľa prokurátora krajskej prokuratúry je rozsudok okresného súdu zákonný a správny.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridržiaval podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených. Navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a rozhodujúc sám obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa pridržiaval návrhu svojho obhajcu. Uviedol, že nikdy svojím rodičom neublížil. Celý problém vznikol kvôli otcovi. Na domovej schôdzi bolo odsúhlasené, že buď pôjde otec do ústavu alebo byt pôjde do dražby, čomu on chcel zabrániť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia o vine a treste, ako aj o náhrade škody, proti ktorým boli podané odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré odvolaniami vytykané

neboli, prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Okresný súd odôvodnil svoje v poradí druhé rozhodnutie takým spôsobom, že „aj po doplnení dokazovania po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku odvolacím Krajským súdom v Banskej Bystrici, bolo podľa záveru súdu bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania popísaného v skutkovej vete výroku o vine, ktoré konanie vo svojom súhrne napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona a súd ho preto uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby.“

Primárne je potrebné uviesť, že žalovaného trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. sa dopustí, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
- b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
- c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie,
- d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo
- e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Fyzický alebo psychický stav utrpenia je individuálnou kategóriou závislou od prahu znášanlivosti každého človeka, bude preto možné na dokazovanie objektívnej stránky trestného činu analogicky použiť judikát R 20/1984-I, podľa ktorého týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (porovnaj R 20/1984-I). Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatelovho konania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) Tr. zák.

Po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal okresný súd, krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd síce vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, avšak vykonané dôkazy dostatočne nevyhodnotil v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Okresný súd v danom prípade správne zistil skutkový stav, tento však následne vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

V prvom rade je potrebné uviesť, že je len ťažko možné zistiť ako poškodení vnímali správanie sa obžalovaného k nim. Svedkov poškodených nebolo možné predvolať a vypočuť na hlavnom pojednávaní, vzhľadom na vyjadrenia súdnych znalcov ohľadne ich duševného stavu, pretože už nie sú schopní chápať zmysel trestného konania ani relevantným spôsobom vypovedať o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obžaloby.

V predmetnej veci neexistuje jediný priamy dôkaz svedčiaci o tom, že správanie sa obžalovaného voči poškodeným, hoc aj takým spôsobom ako je to uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby, spôsobilo poškodeným fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie, ktoré by poškodení pociťovali ako ťažké príkorie.

Možno s výpovedí jednotlivých svedkov vyvodit', že intenzita správania sa obžalovaného voči poškodeným, ako syna k rodičom, bola nevhodná, no nebolo dokazovaním preukázané, že by toto správanie bolo takej intenzity, ako to vyžaduje § 208 Tr. zák. Na druhej strane existujú svedecké

výpovede svedkov, ktorí tvrdia, že obžalovaný svojej matke pomáhal napríklad s nákupmi, pričom zároveň hovorili o ich dobrom vzťahu (svedok Z. a svedkyňa O.).

Čo sa týka agresívneho správania obžalovaného voči poškodeným, v konaní nebolo preukázané napr. lekárskou správou, že by im mal priamo fyzicky ubližovať. Svedkovia Q. N. a Z. N. vypovedali, že sa len domnievajú, že obžalovaný v minulom období (kým ešte nebýval u rodičov) zlomil matke ruku.

Za danej dôkaznej situácie, ktorú mal okresný súd k dispozícii, nebolo možné založiť deklarované skutkové zistenia výlučne na obsahu výpovedí jednej skupiny svedkov, ktorých výpovede sú spochybňované nimi samotnými, keď väčšina (prevažne susedov) uvádzala, že problémy mali ako susedia so všetkými tromi, teda tak s obžalovaným ako aj s poškodenými, pričom niektorý poukazovali na to, že ich hygienické štandardy boli na nízkej úrovni, že sa hádali všetci traja a podobne.

Napriek snahe okresného súdu presvedčivým spôsobom sa vysporiadať so všetkými relevantnými dôkazmi, ním deklarované skutkové zistenia a právne závery nemôžu obstáť. Vo všeobecnosti platí a inak nie je tomu ani v tomto prípade, že medzi obsahom vo veci produkovaných dôkazov a na ich základe ustálených skutkových zisteniach na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej musí existovať logická kauzalita. Záver o vine je pritom možné prijať len na základe dôkazov, ktoré iný záver nepripúšťajú bez akýchkoľvek pochybností. V prípade existencie takých pochybností, čo v danom prípade je dané, tieto pochybnosti je potrebné zhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle in dubio pro reo. Vychádzajúc z týchto záverov učinil tak následne krajský súd s tým, že v danom prípade záver o vine vo vzťahu k trestnému činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby jednoznačne a nepochybne prijať nebolo možné, v dôsledku čoho obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil postupom v zmysle § 285 písm. b) Tr. por., pretože hoci správanie sa obžalovaného k poškodeným nebolo úplne štandardné, nemožno ho hodnotiť ako trestný čin, nakoľko nebolo preukázané, že poškodení toto jeho správanie sa k nim pociťovali ako ťažké príkorie.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného A. N. za dôvodné, preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.